

Escola Emili Carles-Tolrà

ESCOLES ACTIVES I OBERTES AL SEU ENTORN

Escola El Casal
Escola El Sol i La Lluna
Escola FEDAC La Immaculada
Escola Joan Blanquer
Escola Josep Gras
Escola Municipal d'Adults
Escola Mestre Pla
Escola Sant Esteve
Institut Castellar
Institut Puig de la Creu

Escola Bonavista

ESCOLA I ENTORN: CERCLES CONCÈNTRICS

Escola Municipal d'Adults

Sabem que un centre de formació lligat al seu entorn és aquell que apropa les necessitats de l'alumnat a l'oferta de la societat que l'envolta. D'aquesta manera, l'Escola Municipal d'Adults ha intentat, al llarg d'aquests quasi 30 anys al servei del municipi, donar resposta a les inquietuds i a les necessitats, així com a la recerca d'aquelles accions que puguin ajudar al nostre heterogeni alumnat a entendre, enfrontar-se i acceptar o modificar aquest món convuls en el que ens ha tocat viure.

L'Escola d'Adults és promotora d'aquelles tasques educatives que qualsevol formador vol dur a terme per aconseguir, a través de diferents actuacions de caire local, ajudar a conscienciar una part de la població per tal de canviar les injustícies, modificar algunes conductes i intentar aconseguir una societat més equànime. I, evidentment, no existeixen fórmules màgiques, però sí que treballem, dia a dia, per aportar el nostre granet de sorra, i aquests són alguns dels àmbits i projectes que ens ocupen actualment:

A l'**ÀMBIT DE L'EDUCACIÓ** el nostre centre posa a l'abast de la població de Castellar del Vallès i dels municipis del voltant totes les eines per **cobrir les necessitats en el terreny de l'educació al llarg de la vida**. Així portem a terme el projecte de Reforç Sociocultural (amb la població d'entre 6 i 16 anys), som Centre de Suport de l'IOC (Institut Obert de Catalunya), participem de treballs conjunts amb altres centres educatius...

A l'**ÀMBIT DE LA SALUT** col·laborem activament en diferents comissions on es treballen eixos claus **com el benestar emocional** (conèixer les pròpies aptituds per enfrontar-se a les pressions quotidianes), **els hàbits saludables** (l'alimentació i els seus trastorns), **l'afectivitat i la socialització** (la sexualitat, la prevenció de MTS -malalties de transmissió sexual-, la lluita contra la SIDA...), **la seguretat i els riscos** (la prevenció en el consum de substàncies addictives, la seguretat en la conducció...).

A l'**ÀMBIT DE LA IGUALTAT I DE LA INTEGRACIÓ** treballem amb tres eixos fonamentals: per un costat la recerca de **la igualtat de gènere**, que engloba la lluita contra la violència de caire masculista; per un altre **la no marginació** per raons de raça o religió; i per últim la **normalització** de persones amb dificultats educatives.

A l'**ÀMBIT DEL MEDI AMBIENT** intentem fer una reflexió sobre la situació actual del nostre hàbitat, de com el fet de malmetre el nostre entorn natural afecta i condiona la vida de les persones i la societat en el seu conjunt.

A l'**ÀMBIT DE LA CULTURA** l'Escola és una entitat **lligada a la recuperació de la història i de la cultura**, conceptes que tenen molt a veure amb la **integració de l'individu** en el seu entorn, perquè pugui estrènyer els lligams amb les arrels i els sentiments identitaris.

Aquestes són algunes de les línies de treball de l'Escola Municipal d'Adults, un centre que no vol romandre fora de les preocupacions i dels interessos que mouen, cada dia, les persones que configuren el nostre entorn.

VIURE LA LITERATURA

Escola FEDAC La Immaculada · Alumnes de 4t d'ESO

Els alumnes de 4t d'ESO hem realitzat una sèrie d'activitats força engrescadores per treballar i viure la literatura a classe. Al primer trimestre, les nostres professores ens van organitzar un taller per aprendre a llegir textos literaris de manera expressiva, ajudats per una actriu professional, la Carme Pla, coneguda per ser una de les components de la companyia "T de teatre", haver protagonitzat molts espectacles teatrals com "Criatures", "Homes" i "Dones com jo", a més d'haver participat en sèries divertides com "Jet Lag" i "Plats bruts".

La Carme Pla ens va fer una classe oberta de teatre. Va proposar-nos una sèrie d'exercicis per mostrar-nos com es pot llegir un text de manera expressiva, amb l'objectiu d'aconseguir que emocionem, que arribi a l'espectador i que en faciliti la comprensió. Al final d'aquest taller pràctic, ens va representar 4 contes de Pere Calders, que formen part d'un espectacle seu titulat "Contes sorneguers".

Arran d'aquesta activitat, hem continuat buscant la connexió de la literatura amb la realitat i hem convidat actors del nostre poble, per tal que ens facin un espectacle a classe, hem rebut la visita d'escriptors a l'aula, hem anat a veure obres teatrals i ens hem animat, fins i tot, a preparar modestos i senzills espectacles tot fent lectures dramatitzades de contes de Calders, de Monzó i de diversos poetes del segle XX. Tot plegat per aconseguir classes de literatura una mica més vivencials, un xic més creatives i, si pot ser, més connectades amb la realitat cultural del nostre país i del nostre entorn. L'objectiu ha estat que disfrutéssim dels textos literaris, perquè aquests textos, al capdavall, ens parlen de la vida, de nosaltres mateixos i, perquè, com diu Emili Teixidor, "la literatura és l'art que proporciona paraules precises, exactes, genuïnes que ens ordenen, ens curen, ens expressen i ens humanitzen". A continuació teniu algunes imatges i comentaris de les activitats.

Haver pogut realitzar activitats diferents relacionades amb la literatura, i amb persones que s'hi dediquen professionalment, ens ha fet adonar-nos de la importància que té expressar-se bé, tant oralment com per escrit, i tenir un mínim de coneixements sobre la nostra cultura. Les classes menys teòriques em semblen amenes, productives i experimentals.

A través de la literatura he après més del que imaginava... La literatura és experiència humana.

La literatura és una matèria que, en general, ens costa. Fer-la més vivencial, la fa més atractiva i interessant.

Sempre havia pensat que la literatura tractava sobre una realitat fantàstica i, gràcies a totes les activitats que hem fet, he après que parla més de nosaltres mateixos i de la nostra realitat del que jo creia.

A través d'obres literàries, visc un altre jo i m'hi sento reflectida, en molts contes i poemes...

Dramatitzar lectures és el que més m'agrada. Veure-les i fer-les

Convidar escriptors, actors, anar al teatre, fer lectures dramatitzades, m'ha interessat més que prendre apunts sobre els temes. M'ha fet sentir més interès i he après.

L'escriptora Assumpta Montellà ens va fer emocionar amb la seva història sobre la Maternitat d'Elna i l'exili.

© Un grup d'actors ens fan lectures dramatitzades a l'aula.

© L'escriptora Assumpta Montellà ens parla del seu llibre *La Maternitat d'Elna*.

© Companys de classe representen un conte de Calders.

© Taller amb l'actriu Carme Pla.

© Anem al teatre a veure *Mar i Cel*.

ERASMUS PLUS TASTES O OUR LANDS A EL CASAL

Col·legi El Casal

Alumnes i professors de 2n d'ESO

A la nostra escola estem participant en el projecte internacional "Tastes of Our Lands" juntament amb escoles de Turquia, Itàlia i Holanda. El projecte, de dos cursos escolars de durada, està reconegut i becat pel programa Erasmus Plus de la Unió Europea i ens ofereix l'oportunitat tant als alumnes com als professors que estem participant a formar-nos i adquirir un millor coneixement de l'anglès. A més, gràcies a aquest projecte les escoles participants tindrem el repte de portar a terme activitats metodològicament innovadores, com ara el "flipped learning", amb la finalitat de comparar-les amb altres activitats considerades més tradicionals i finalment extreure conclusions sobre els diferents processos d'ensenyament i aprenentatge als diferents països.

Totes les activitats que durem a terme per a l'estudi metodològic estan relacionades amb la cultura gastronòmica de la regió de cada escola, amb l'objectiu de descobrir la realitat pròpia i donar-la a conèixer als altres participants del projecte dels altres països. D'aquí que el nom del projecte sigui "Tastes of Our Lands". La llengua utilitzada és exclusivament l'anglès.

També, durant els dos anys del projecte, alumnes i professors farem visites de treball a les escoles participants del projecte per tal de posar en comú les activitats dutes a terme a cada escola i fer-ne d'altres de conjuntes dins d'un marc internacional.

En la visita que ja vam fer a l'escola d'Holanda el passat mes de novembre vam aprendre com realitzar i editar vídeos educatius a l'escola. A més, vam visitar diferents empreses holandeses dedicades a l'elaboració o distribució de productes gastronòmics propis, i vam degustar diferents plats típics holandesos. Vam acabar la visita descobrint algunes de les zones més belles d'aquest petit gran país que té una manera ben diferent d'entendre l'educació... i la gastronomia.

El proper mes de maig visitarem l'escola italiana i el proper curs coneixerem l'escola turca. En totes dues visites posarem en comú la feina que tant professors com alumnes ja estem realitzant als nostres respectius centres: receptes, vídeos, treballs de recerca... Finalment, a la primavera del curs vinent ens visitaran professors i alumnes de les escoles participants com a cloenda d'aquest projecte internacional de cooperació i d'aprenentatge.

SERVEI COMUNITARI

Col·legi El Casal

Cesc Benavent i Pau Sánchez, alumnes de 4t d'ESO

El Col·legi el Casal és una escola com cal. De tota la vida que ha tingut una ànima solidària i ocupada a ajudar el planeta. És un centre en el qual no només s'inculquen les matèries obligatòries i ordinàries, sinó que també s'intenta compartir els valors de la vida. Sempre hem entès que per a aprendre a exercitar la ciutadania de forma responsable i compromesa cal fer-ho des de la reflexió, però també des de la pràctica. Algunes activitats d'aquest caire han estat les visites a les residències d'avis del poble, la participació en recaptades d'aliments per a Via Solidària (i altres entitats), per al poble sahrauí...

Totes aquestes iniciatives puntuals es van unir sota el nom de Som un Bloc (S1B) ara fa aproximadament deu anys. Aques-

ta associació està formada per professors, alumnes, ex-alumnes, pares i gent aliena a l'escola. Aquest grup solidari té dues grans funcions:

1. Organitzar esdeveniments i campanyes benèfiques per recaptar ajudes econòmiques per tirar endavant un projecte al poble de Tuba Kolong, Gàmbia. Aquest punt també concentra tot un bloc de xerrades i activitats de conscienciació relacionades amb el projecte.
2. Organitzar campanyes de menys envergedura i més proximitat. Dins d'aquest àmbit es comprenen les activitats d'ajuda a Castellar i rodalies.

Pel que fa a la participació dels alumnes d'ESO en aquestes campanyes i activitats solidàries que no van lligades a les esmentades, s'han dut a terme, des del 2014, projectes amb la fundació AVAN (a Sadabell) i la Creu Roja de Castellar del Vallès.

Arran del contacte amb la Creu Roja, s'ha interioritzat a l'actual classe de 4t d'ESO una activitat solidària i voluntària. Tot va començar l'any 2014 quan, amb motiu del Gran Recapte del Banc d'Aliments, l'actual classe de 4t va col·laborar amb Creu Roja fent de voluntaris en aquest esdeveniment. Gran part dels alumnes van fer-se'n a causa de l'enriquidora experiència i van participar en diferents actes i esdeveniments al llarg del curs i de l'estiu.

Actualment, la relació entre els voluntaris de 4t i Creu Roja s'ha materialitzat a l'escola en forma de cartellera en la qual es mostren els esdeveniments

a fer i es demana gent voluntària si en fa falta. Aquest "racó del voluntariat" va néixer a causa d'una inquietud de dos alumnes d'aquest curs. L'objectiu del racó és ampliar les activitats de voluntariat a la resta de cursos d'ESO, de manera que, poc a poc, els alumnes d'El Casal facin de la solidaritat un estil de vida.

A partir del curs que ve, el 2015-2016, l'escola implantarà el Servei Comunitari. Es tracta d'una proposta del Departament d'Ensenyament perquè les escoles de Catalunya la portin a terme en un termini màxim de 4 anys. Nosaltres començarem des del primer any.

Aquesta proposta està basada en l'aprenentatge-servei, consistent a combinar processos d'aprenentatge i de servei a la comunitat en un sol projecte. Permet l'alumnat analitzar l'entorn, elaborar propostes de millora i desenvolupar-les des de la pràctica, la implicació i el compromís.

Aquest programa l'adreçarem als alumnes de 3r d'ESO del proper curs. Al llarg del curs, els alumnes faran 10 hores de formació a l'escola i 10 hores més de servei a la comunitat fora de l'horari escolar, participant en diferents entitats del poble (Uno+, que és l'ONG amb la qual l'escola treballa a Gàmbia, Creu Roja...). L'objectiu de sortir de l'escola és que l'alumne s'impliqui en la construcció d'una societat més justa i cohesionada, és a dir, que aprengui a ser un ciutadà arrelat al seu territori, compromès i responsable. Amb aquestes pràctiques els alumnes estimularan un pensament crític i es faran ciutadans participatius, empàtics i solidaris.

UN MUSICAL EN ANGLÈS

Escola El Sol i La Lluna · Alumnes de 4t de Primària

A l'inici de curs, els especialistes de música i d'anglès, juntament amb les tutores vàrem decidir engegar un projecte conjunt. Consistia en dur a terme un musical en anglès.

Des de l'àrea d'anglès es va proposar "Countdown to Christmas", obra que finalment es va adaptar i dur a escena.

L'objectiu principal era poder desenvolupar de forma interdisciplinària les competències bàsiques que els infants han d'assolir en acabar cicle mitjà.

D'altra banda volíem fomentar la participació activa de les famílies i d'altres companys d'escola.

Així és com els nens i nenes de 4t A han explicat el procés viscut:

Durant el primer trimestre vam estar practicant l'obra de teatre d'anglès, que es diu "Countdown to Christmas", que vol dir "Compte enrere fins Nadal".

Amb el Denis (mestre de música) vam treballar les 8 cançons, i amb la Glòria (mestra d'anglès) vam treballar la lletra i també les cançons. La Glòria ens va dir quin personatge ens tocava i ens va donar el guió. L'obra de teatre la vam fer 4tA i 4tB, i els de 6èA i 6èB que ens van ajudar a cantar les cançons.

En total vam fer 5 assajos generals, un amb públic i els altres sense públic. L'assaig amb públic era amb els alumnes de 3rA i 3rB.

A la nostra classe vam dissenyar els decorats d'un restaurant, "Stavros Taverna" i d'un carrer ple de botigues amb una parada d'autobús. La meitat de la classe va fer l'esbós d'un decorat, i l'altra meitat, l'altre. Quan vam acabar vam votar quin ens agradava més. Després els vam donar a les mares perquè el fessin en gran. El setze de desembre vam fer l'obra. Primer vam anar a l'ETC a la sala de Petit Format, allà és on vam fer l'obra. Vam deixar les disfresses i vam anar a esmorzar i a jugar a la plaça del Mirador. Una mica més tard vam tornar a la sala de Petit Format a fer un assaig. Després van venir els de 3r a veure l'obra. Per la tarda el vam fer dues vegades, la primera per als pares de 4tA i 6èB i la segona vegada per als pares de 4tB i 6èA.

Els alumnes de 4tB van ser els encarregats de redactar la sinopsi de l'obra, tenint en compte les característiques i estructura d'aquest tipus de text.

Aquest redactat es va incloure en les tres llengües que es treballen a l'escola, en el tríptic lliurat a les famílies en arribar al teatre.

"La mare Moss es troba estressada i amb molta feina a preparar pel Nadal. Afortunadament rep la visita d'uns ajudants molt especials: decoradors enviats per les seves fades particulars, la fada "Fashion" i la fada "Esportista". La família Moss es queda sorpresa en veure la decoració de Nadal! Gràcies a les fades passaran una vetllada fantàstica i feliç tots junts al restaurant "Stavros Taverna", ja que la fada esportista decideix cremar el sopar de Nadal. En Tick i en Tock, i un calendari d'Advent molt especial, ajudaran a la mare a poder seure i estar tranquil·la gaudint del Nadal."

"Una obra divertida i familiar que us farà passar una bona estona."

"Va ser molt bonic perquè va venir el meu pare que mai pot venir"

"Em va agradar molt, però els nervis no". **Edgar**

"M'ho vaig passar molt bé". **Òscar**

"Em sentia molt nerviós". **Nil**

"Jo estava molt nerviosa perquè encara que havia pujat a l'escenari moltes vegades, mai per actuar en anglès i davant dels pares. Però em va agradar molt" **Shakira**

La valoració dels nens va ser molt positiva, així com la de la resta de participants. És per aquest motiu que ens han quedat ganes de tornar a repetir.

ELS LEMES DE LES NOSTRES AULES

Escola Josep Gras · Taller de revista del grup de grans

El primer dia, al setembre, vam arribar a l'escola i ens vam trobar el lema que ens acompanyarà a tots i totes durant aquest curs: **MIRA, CONEIX I ESTIMA**. Entre tots i totes vam muntar un trencaclosques per crear el cartell del lema, perquè entre tots i totes farem que sigui un curs genial. Inspirant-nos en això, enlloc de posar noms als grups-classe vam escollir també un lema personalitzat. A més, a la porta de cada aula hi ha un marc amb el lema i una il·lustració feta pels alumnes. És una cosa innovadora i per això ho hem volgut explicar.

PAS A PAS

El lema de la classe de P3 és "**PAS A PAS**". Aquest lema significa que, com és el seu primer any a l'escola, van fent, a poc a poc, pas a pas. Per al cartell de la porta van fer una il·lustració i van posar a sobre d'una taula un paper molt gran, es van posar pintura als peus i van fer com una mena de quadre passant caminant pel paper. Als nens petits de P3 els agrada molt aquest lema.

TOTS PER UN I UN PER TOTS

A la classe de P4 el seu lema és "**TOTS PER UN I UN PER TOTS**". Van triar aquest lema perquè volien compartir les coses entre ells. Per ells el lema significa: compartir amb els altres. Quan se'ls pregunta si els agrada el seu lema, tots criden que sí!

TU M'AJUDES JO T'AJUDO

El lema que van escollir a P5 va ser "**TU M'AJUDES JO T'AJUDO**". Van escollir aquest lema perquè tot parlant van dir que ajudant-se farien les coses millor perquè tots necessitem ajuda i tots en podem donar. A la majoria els agrada i durant tot el curs treballaran per aprendre a ajudar-se els uns als altres.

TOTS JUNTS FEM COSES GRANS

La classe de 1r té per lema "**TOTS JUNTS FEM COSES GRANS**". No es van inspirar amb el lema de l'escola, però també és molt creatiu. Ells diuen que els agrada a tots els alumnes i per fer el cartell van dibuixar mans i després les van pintar. A alguns alumnes els va costar fer el cartell, però entre tots ho van fer molt bé, com diu el seu lema!

UN BON AMBIENT

A la classe de 2n tenen el lema "**UN BON AMBIENT**". Van triar aquest lema perquè volien un lema curt i que els ajudés a treballar i aprendre amb un bon ambient. Per escollir el lema es van inspirar en els cursos anteriors, ja que fins ara havien sigut dos grups separats, i ara estan tots junts. Per tant, ara s'ajuden més, pensen més ràpid i com que són 31 a la classe intenten aconseguir un bon ambient de treball. Els nens de 2n, se senten molt identificats amb el seu lema!

MANS QUE AIXEQUEN L'ALEGRIA, MANS QUE CONSTRUEIXEN L'AMISTAT, SÓN LES NOSTRES MANS

El lema de la classe de 3r és "**MANS QUE AIXEQUEN L'ALEGRIA, MANS QUE CONSTRUEIXEN L'AMISTAT, SÓN LES NOSTRES MANS**". El van triar entre tots perquè els va agradar. Primer van fer una pluja d'idees amb propostes per al lema, un altre dia la Sandra, la seva mestra, va fer més propostes, i al final van escollir-lo. I què vol dir aquest lema? Doncs que totes les mans de la classe de tercer fan l'amistat i l'alegria.

DINS LA NOSTRA CLASSE S'HI AMAGA UN GRAN COR

El lema de 4t és "**DINS LA NOSTRA CLASSE S'HI AMAGA UN GRAN COR**". Van decidir aquest lema perquè després de fer una pluja d'idees amb propostes, els alumnes les van votar i va sortir aquest com a guanyador. El lema vol dir que per fora, i d'aparença, els alumnes de 4t són molt bitxos i trapelles, però per dins molt bones persones i tenim molt bon cor. Per fer la il·lustració al principi uns alumnes de 4t van fer un dibuix i van triar el dibuix del Feliu perquè era el millor i complia els requisits: representava el lema.

APRENEM A CRÉIXER

A la classe de 5è el lema és "**APRENEM A CRÉIXER**". El van triar tots junts, encara que a algunes persones no els emociona massa. Ho van decidir inspirant-se amb el lema de l'escola: "MIRA, CONEIX I ESTIMA" i van fer una barreja d'estimacions, propostes i emocions, fins que van trobar la frase exacta. No els va costar gaire escollir-lo. Pels alumnes de cinquè el lema vol dir que ells aprenen al mateix temps que van creixent. I com que ja falta poc per passar a l'institut, aprenem a créixer i a preparar-nos per la següent etapa.

SOM UNA PINYA

El lema que han escollit a 6è és "**SOM UNA PINYA**". És aquest lema l'escollit perquè són una família i perquè s'ajuden molt entre ells. Aquest lema els encanta a la majoria perquè porten molts anys junts i són gairebé com una família ja que estan molt units. A més, ara que ja s'acaba la seva etapa a l'escola i ja no continuaran sent un grup tots junts, valoren encara més que tots plegats són una pinya i volen aprofitar tots els moments que els queden junts.

A banda, les aules comunes també tenen el seu cartell amb alguna il·lustració d'algun artista, com el Quelot, o bé també amb algun lema com "**APRENRE, ESTIMANT!**", a la classe d'educació especial.

Com es pot veure, aquests lemes han estat escollits pels alumnes després de fer diferents activitats per crear cohesió i vincle. Són lemes que ens identifiquen com a grup.

LA FESTA DEL PRIMER DIA D'ESCOLA:
Construïm el lema col·laborativament.

CASTELLAR DEL VALLÈS, CIUTAT O POBLE?

Glòria Timoneda, 1r Batxillerat
INS Puig de la Creu

L'Institut Nacional d'Estadística considera com a poble les entitats singulars de població inferior a 2.000 habitants. D'altra banda, entitats com la Conferència Europea d'Estadística de Praga, considera que una població esdevé ciutat quan sobrepassa la xifra de 10.000 habitants, i les d'entre 2.000 i 10.000 quan més d'un 25% de la seva població no es dediqui a l'agricultura. Amb dades del 2014, segons el mateix Institut Nacional d'Estadística, Castellar del Vallès té 23.440, per tant, dins del marc teòric és una ciutat. Malgrat això, vivim realment en una ciutat?

Qualsevol castellarenc pot afirmar que la nostra vila viu una situació força particular, és més que un poble, però menys que una ciutat. A la pràctica, això porta unes conseqüències majoritàriament positives.

Ja d'entrada, tenim una estructura urbanística força irregular, de poble, amb grans zones verdes i sense edificar, la qual cosa dóna una sensació de llibertat, serenitat i tranquil·litat impròpia d'una ciutat. Des del Parc dels Colobres, l'Era d'en Petasques o una distingida Plaça Major, crec que qualsevol cosmopolita d'una gran ciutat sap que espais verds, oberts i de característiques força rurals serien ben estranyes en una ciutat. De fet, no cal anar pas lluny per trobar uns bons paradisos naturals, i és que com si d'un poble muntanyenc es tractés, la vila disposa de paradisos naturals per a aquells més aventurers. Des de la finestra de casa podem veure la ruta que farem l'endemà al Puig de la Creu, o pels més ambiciosos un passeig per La Mola o Castellar Vell. A banda d'això, per molt que no se'ns catalogui de poble com a tal, crec que tenim els seus avantatges principals. No és cap bogeria tenir pensat anar a casa d'amics, familiars o inclús les escoles i instituts caminant, i és que, per molt lluny que estigui, Castellar del Vallès es pot recórrer completament a peu o en bicicleta. Lluny de ser una ciutat, no ens cal pas unes grans mobilitzacions, sigui metro o cotxe.

A més, encara que les xifres ho desmenteixen, tenim un tracte amb l'ad-

ministració ben particular. Qualsevol habitant de Castellar ha tingut una experiència, més propera o menys, amb l'alcalde del poble, ara l'Ignasi Giménez. Com si d'un poblet es tractés, qualsevol membre de Castellar del Vallès sap que pot comunicar-se amb l'alcalde d'una manera que un barceloní o un sabadellenc ni podria imaginar fer. Així, mantenim unes relacions amb les entitats que ens gestionen força familiars, característiques d'un poble. A més a més, podem estar orgullosos de viure en un poble tan net, tant el medi ambient com la neteja de carrers i places, la qual cosa ens dóna, un cop més, una característica pròpia de poble, que consisteix en mantenir Castellar el més net possible tot i que pot semblar una tasca difícil.

Malgrat la nombrosa xifra d'habitants, que excedeix els límits per ser considerada poble, qualsevol pare i mare coincidiran amb nosaltres que és una vila segura, on no cal patir en excés per tenir els fills jugant a la plaça al sortir del col·legi. Gaudim de la seguretat d'un poble, on tothom coneix a tothom i on encara, avui dia, surten generacions com les d'abans, amb nens criats a les places i els carrers, jugant a futbol i a jocs tradicionals pels racons més inhòspits de la vila, res més que gaudint del poble fins que la llum del sol diu prou.

Per últim, afirmem sense por a equivocar-nos que avis, pares i joves castellarencs presumim de les nostres festes quan la conversa ens ho permet. De ben segur que qualsevol castellarenc està orgullós de viure i protagonitzar festes majors com les que es viuen a Castellar del Vallès. Reiterant-nos amb l'anterior, festes de poble, familiars, amistoses, on regna la germanor i on es dóna una dosi d'estima del mateix poble on, ni per art de màgia, es donaria a una gran ciutat.

A tall de conclusió, val a dir que corrent i ballant pels carrers on hem crescut i minat d'inacabables històries viscudes al llarg de la vida de qualsevol castellarenc, són fets així el que, per molt que dades, teories i nombres objectius ens expliquin, un castellarenc és de poble i així ha estat, és i serà.

A CASTELLAR DEL VALLÈS, HI HA OFERTA DE LLEURE PER ALS JOVES?

Aida Gracia, 1r Batxillerat
INS Puig de la Creu

Una de les queixes més típiques entre els joves és la poca oferta de lleure de la qual disposem. Com a adolescent sé com pensarem i què volem. Per això vinc a proposar la idea més demandada entre els joves: una discoteca.

No tenia ni la més remota idea de què fer l'article. A vegades la inspiració falla. Així que vaig decidir preguntar a uns amics què trobaven a faltar al poble. Com que no volia donar una informació equívoca vaig decidir preguntar a més joves què volien. Les respostes van ser previsible. Uns deien que volien més activitats per a joves al poble. Es queixaven que hi havia activitats per als més petits i per als adults però que no hi havia res a fer per a nosaltres. Em van dir que l'únic que podien fer era passejar o anar a prendre un cafè. Uns altres demanaven més Vilabarrakes i llocs on anar per la tarda. Encara que molts joves van a les activitats que ens ofereix l'Espai Jove, altres no les tenen en compte. També hi ha el Lokalismo 2.0, que és una associació juvenil que organitza esdeveniments de tant en tant. Recordo que anys enrere em divertia molt a les festes que aquesta institució organitzava a l'Espai Tolrà, però un cop et fas gran allò se't queda petit. La conclusió és que volem més oportunitats de distracció, de poder passar-ho bé els caps de setmana i no haver de baixar a Sabadell o altres localitats. Perquè aquesta és la veritat, si un jove vol divertir-se ha de baixar a Barcelona, Sabadell o altres llocs que disposin d'instal·lacions per a l'oci dels joves.

També he parlat amb un adult que m'ha explicat les seves experiències de quan era jove. Els més grans ho deuen saber però pot ser els de la meua edat no en siguin conscients. El bar El Cali, que es troba a les galeries a prop del mercat i del carrer Sala Boadella, abans era una discoteca i pub, i tenia fins i tot sala d'espectacles. I abans d'això era una sala de cinema. Els joves del poble i dels voltants comptaven amb una oferta molt àmplia de lleure. Un punt de trobada on gaudien de diverses activitats. On podien passar alguna tarda entre setmana i sobretot nits del cap de setmana. Anys més tard també disposaven de la discoteca Pachà que hi havia a Can Turuguet, abans de l'incendi. M'han explicat que la discoteca que hi havia on ara és el restaurant Viena, atreia no només a joves del poble sinó també a joves de moltes altres localitats properes.

Sé que hi ha propostes poc viables, però si pensarem en l'idea d'una discoteca, aquesta seria bona per als adolescents del poble i els voltants i també promouria el turisme i l'oci al poble. Això aplacaria les queixes dels adolescents, i ens tindria contents i a més a més podria millorar una mica l'economia del poble. Un doble avantatge. Perquè, si guem realistes, Castellar del Vallès ha perdut moltes de les seves ofertes de lleure per als joves i s'ha convertit, de mica en mica, en una ciutat dormitori, com a mínim per a la gent jove.

© Viena, Castellar del Vallès

© Discoteca Cali, extreta d'Amics dels 80's

© Vilabarrakes 2014, extreta del seu Facebook

JOCS DEL MÓN

Col·legi Bonavista · 3r i 4t de Primària

Vivim en un món gran, ple de diferents cultures i tradicions i per tal d'acostar-les al nostres infants, vam voler utilitzar els jocs.

El joc és una activitat recreativa que compta amb la participació d'un o més participants. La seva funció principal és proporcionar entreteniment i diversió, tot i que també té un paper educatiu. El joc promou l'estimulació mental i física i contribueix al desenvolupament de les habilitats pràctiques i psicològiques.

No només és una activitat pensada pels infants si no també pels adults. El joc acostava l'infant i l'adult. El nen aprèn els usos i costums del seu poble, de la seva comunitat i l'adult estableix les bases de la continuïtat cultural, al mateix temps que ambdós en gaudeixen.

Els nens i nenes de cicle mitjà a l'aula i a les colònies del mes d'octubre, han descobert diversos jocs d'altres cultures: el Wari, l'Awithlagnannai, la Capoeira... Han conegut una miqueta d'altres països i costums i s'han divertit amb la seva elaboració i pràctica. Aquí en teniu un petit resum fet pels nostres alumnes d'allò que han après i del record que els queda.

CAPOEIRA

Prové del Brasil. És un ball però no és un ball tradicional, servia per entrenar-se. Els esclaus l'aprenien per divertir-se i mantenir-se en forma i ho disfressaven de ball.

La història de la Capoeira diu que uns homes blancs volien construir una ciutat amb esclaus, però els homes de la selva no els servien perquè eren petits i van descobrir que els homes del Brasil eren més alts i forts. Van agafar-los i van portar-los en vaixell cap a la ciutat. No els donaven de menjar ni beure i molts van morir, alguns es llançaven per la borda per no ser esclaus. Els que havien arribat van començar a treballar dur, però quan acabaven la jornada van inventar-se un art marcial per escapar-se, la Capoeira. Quan els blancs van veure el que feien, els esclaus van explicar-los que no era un art marcial, si no un ball.

Aquí no es practica gaire tot i que cada vegada hi ha més gent que el coneix. És un art marcial però no hi ha contacte físic. Cada moviment té un nom diferent: Esquiva lateral, Marcelo, Esquiva a 4 potes, Patada "martino". El monitor que ens va ensenyar aquest art, va aprendre-ho quan va viatjar al Brasil.

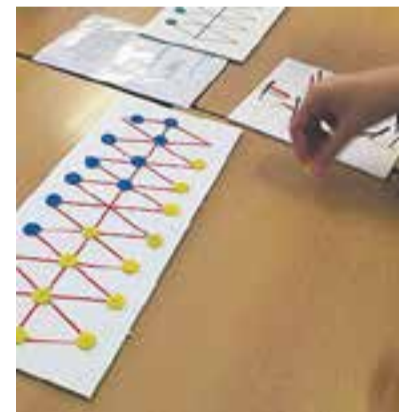
WARI

És un joc que prové de l'Àfrica. Es pot jugar amb cigrons, pedres, llavors... i hi poden jugar 2 persones. Consisteix en que cada persona ha de col·locar tots els seus cigrons en els forats que té en el seu costat. A cada forat hi ha d'haver-ne 4, i has de posar els altres cigrons en els diferents forats, teus o de l'adversari seguint el sentit contrari de les busques del rellotge. Quan hi ha 2 cigrons en el darrer forat, te'ls emportes. Guanya qui es queda sense cigrons.

AWITHLAKNANNAI

És un joc que prové de l'Amèrica central, concretament de Mèxic. Hi ha un taulell amb figures geomètriques fent ziga-zaga. Tots els vèrtex han d'estar ocupats per una fitxa. Poden jugar dues persones, cada una amb un color. Les fitxes es poden desplaçar seguint les línies i saltant per sobre de la fitxa de l'adversari, matant-la, com les dames. Guanya qui té més fitxes al final del joc.

SOLITARI

Aquest joc és originari d'Europa. Només juga una persona. Consisteix en una superfície foradada en forma de creu (+) i 33 forats. Tots els forats tenen una bola o un objecte que els tapa, excepte el central. El joc consisteix en anar eliminant peces de manera que només en quedi una i si és al centre molt millor. És un repte mental amb tu mateix.

TALLER D'HENNA

La henna és un pigment natural que surt d'una planta. Té consistència de pols i barrejat amb aigua és de color negre, tot i que un cop sec es torna vermell. L'utilitzen els pobles de l'Índia, Orient i Àfrica per decorar la seva pell i diferenciar-se segons les diferents famílies. Els serveix per posar-se macos en les festes, es pinten el cabell i es fan dibuixos a la pell. Els tatuatges tenen una durada de 2 o 3 setmanes, depèn del lloc on el facis o del tipus de pell. Triga 5 o 6 minuts en assecar-se, i quan està seca es fa una crosta que cau deixant el tatuatge de color vermell o marró.

GRANADURES

Són originàries de molts pobles d'arreu del món. Per fer-les vam utilitzar papers de diaris o revistes, quedaven més maques si tenien colors. Es retallaven tires de paper i es cargolaven en un escuradents, enganxant-los amb cola líquida blanca. Un cop cargolat, es treia l'escuradents i quedava el paper cargolat. Després es passava un fil de manera que podies fer un collaret o un braçalet.

QUÈ ENS HAN SEMBLAT ELS JOCS

- Descobrir jocs ha estat bonic perquè és divertit i s'aprenen coses jugant.
- M'ha agradat descobrir nous jocs perquè m'ha servit per conèixer continents nous.
- Els jocs dels altres continents m'han semblat curiosos, perquè són molt diferents dels nostres.
- M'ha agradat jugar a aquests jocs amb els companys, perquè eren nous i diferents als que teníem nosaltres i eren divertits.
- M'ho he passat molt bé jugant amb altres nens i nenes.
- He hagut de pensar molt les jugades i això m'agrada.
- En fer els tallers de jocs amb els de 3r, m'ha agradat perquè he conegut nens i nenes nous.
- M'ha agradat jugar amb els companys i també sola amb el Solitari.
- M'agrada descobrir coses noves i els jocs m'ho han permès.
- Canviar els jocs m'ha agradat perquè sempre faig els mateixos.
- He après jocs nous que puc ensenyar als meus amics.
- M'ha agradat construir els jocs i jugar amb els amics.
- He passat i compartit noves estones amb els jocs que hem construït.

EL MILLOR RESIDU ÉS AQUELL QUE NO FEM

Escola Joan Blanquer · Alumnes de 6è de Primària

El dia 26 de Novembre els alumnes de sisè del Joan Blanquer vam anar a Vacarisses a visitar el **CTRV** (Centre de Tractament de Residus del Vallès Occidental).

Vam veure un vídeo, la planta i ens van explicar moltes coses.

L'objectiu del centre és aprofitar al màxim els materials que es poden recuperar o reutilitzar dels residus i, així, reduir al mínim el rebuig.

Al **CTRV** només hi va a parar un contenidor: el del rebuig.

Els residus generats en un any a la zona del Vallès Occidental són de 331.612 tones, amb 700.000 habitants.

Els camions, arriben a la planta, pesen el contingut i aboquen el rebuig dins d'una fossa de 7.300 metres cúbics. Una màquina anomenada Pop, que té una mena de braç mecànic, agafa el rebuig i el deixa sobre unes cintes que van classificant els materials. A més, aquestes cintes passen per una cambra, on hi ha 3 o 4 persones que acaben de fer la separació manualment: cartró, plàstics, tetra briks, papers i alumini.

Tots aquests materials s'embalen i els porten a altres plantes per fer una sèrie de tractaments i poder-los reutilitzar.

Un 90% dels residus que arriben al **CTRV** els reutilitzen, i un 10% dels residus van a l'abocador de Coll Cardús, on els enterren i, amb el temps, desprenen un gas anomenat Biogàs que l'aprofiten per fer energia elèctrica pels motors del centre.

Més de la meitat de l'aigua que necessiten per tractar els materials la recullen de l'aigua de la pluja.

Residus generats per família en un any:

Generats a casa:

36%	Orgànic
18%	Paper i cartró
7%	Vidre
12%	Envasos lleugers
10%	Rebuig
17%	Altres

Recollits selectivament:

11%	Orgànic
8%	Paper i cartró
4%	Vidre
12%	Envasos lleugers
64%	Rebuig
9%	Altres

UN NOU RECURS

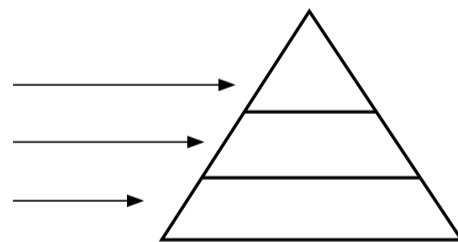
Molt del que tirem al contenidor verd, al groc, al blau, al marró, al del rebuig i al de l'oli es pot reutilitzar.

LES 3 R

Redució (és el més important)

Reutilització

Reciclatges

PER TANT, A CASA, A MÉS DE REDUIR, EL QUE TAMBÉ HEM DE FER ÉS SEPARAR BÉ

- El vidre va al contenidor verd, però, només es pot tirar ampolles i pots de vidre; no es pot tirar res que no sigui un envàs de vidre.
- Els envasos lleugers van al contenidor groc; es pot tirar: bosses, ampolles de plàstic...
- El paper i el cartró van al contenidor blau; es poden tirar diaris, caixes desmuntades, paper...
- L'orgànica va al contenidor marró; es pot tirar tot el que sigui comestible, taps de suro, el marro del cafè i tovallons de paper bruts, però no es poden tirar mocadors ni res que pugui contenir sang o microbis.
- El rebuig, tot el que no va als contenidors que hem dit, va al contenidor gris
- L'oli va al contenidor taronja; s'ha de llençar dins d'una ampolla de plàstic ben tapada.
- A la deixalleria es poden llençar electrodomèstics, televisors, mobles vells, etc.

Al final de la visita, vam fer braçalets molt bonics amb xapes de llaunes de refresc.

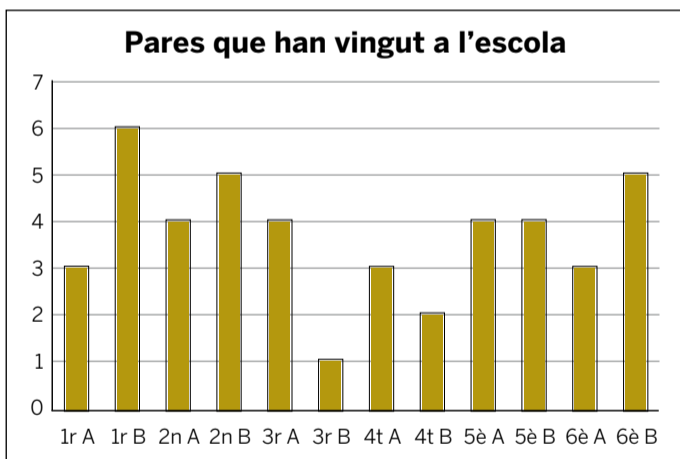
ELS 40 ANYS DE L'ESCOLA SANT ESTEVE

Escola Sant Esteve
Alumnes de 5è de Primària

Ja fa uns quants anys que l'escola Sant Esteve va començar al poble de Castellar del Vallès, en concret 40 anys i per recordar-ho hem fet una petita investigació per saber quants pares, mares, mestres, monitors i monitores de la nostra escola han estat escolaritzats en ella i què ha canviat des de llavors.

Per aconseguir informació hem elaborat una petita enquesta que hem passat a totes les famílies des de primer fins a sisè, a tot el professorat i al personal no docent de la nostra escola. Amb les dades rebudes hem pogut saber quantes persones han passat pel Sant Esteve.

1rA: 3 pares	1rB: 1 pare
2nA: 4 pares	2nB: 5 pares
3rA: 4 pares	3rB: 1 pare
4tA: 3 pares	4tB: 2 pares
5èA: 4 pares	5èB: 4 pares
6èA: 3 pares	6èB: 5 pares
Mestres: 6 mestres i personal no docent	

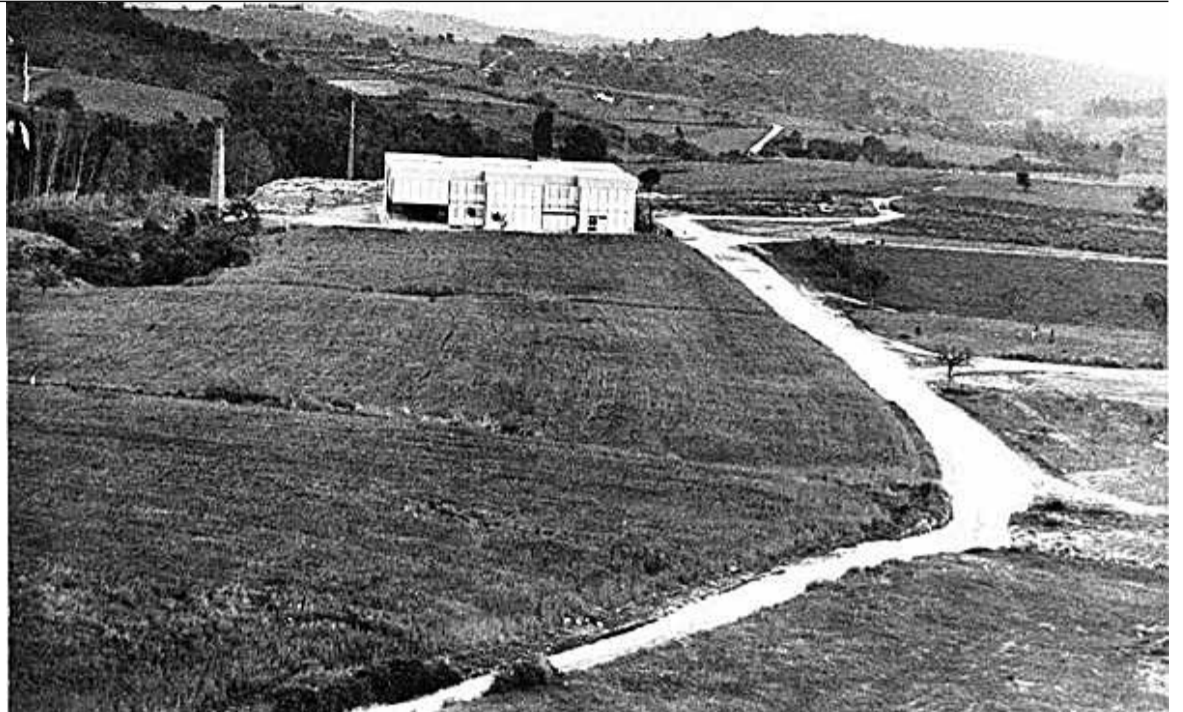
La gran majoria de pares i mares no van assistir a la nostra escola ja que han vingut a viure a Castellar fa uns 10-15 anys aproximadament des de poblacions veïnes com Sabadell. Els pares i mares que sí van estar a la escola, gairebé tots ho van fer des de l'etapa d'infantil fins a acabar l'escolaritat, que abans arribava fins a 8è d'E.G.B.

Ens han explicat que han notat canvis. No existien el menjador, la biblioteca, l'aula d'informàtica, l'edifici d'infantil,... Només existia l'edifici central i el d'inicial; el pati els semblava més gran.

A l'escola van haver de fer més edificis i també mòduls prefabricats per acollir als nens i nenes d'altres escoles com *Bona Vista*, *Mestre Pla*, *Joan Blanquer* i *Sol i Lluna*, també de Castellar del Vallès, mentre construïen el seu edifici escolar.

També ens han explicat que al voltant de l'escola no hi havia cases ni carreteres, només bosc i camps de blat. Per arribar a l'escola havien de caminar per un camí de terra, que quan plovia era intransitable, fins que l'Ajuntament va fer la vorera del parc Catalunya fins a l'escola i tots ho van agrair.

Pel que hem vist qui va assistir a la nostra escola en té un bon record i alguns fins i tot l'enyoren.

Tenim mestres que van ser alumnes de l'escola com el Jonathan, la Noelia, la Gemma, la Txell... i mestres que porten tants anys treballant que ja ens expliquen "batalletes".

De l'equip de monitoratge tenim la Carmen, el David i l'Albert que són exalumnes i l'Encarna que és exmare i ara també àvia de l'escola.

Tothom ens ha explicat que abans aprenien diferent, i els mestres ensenyaven d'una altra manera, però que l'escola Sant Esteve els ha deixat un gran record i desitgen que la canalla que actualment hi assisteix se l'estimi tant com ells i elles.

Agraïm a tothom la participació.

MESTRE PLA: e-TWINNING

Escola Mestre Pla · Alumnes de 6è de Primària

EL NOSTRE PROJECTE

Aquest curs estem fent un projecte e-Twinning que es diu "Getting back together!". Estem treballant amb una escola de primària de Bytom, al sud de Polònia. L'escola es diu Szkoła Podstawowa nr 46 im. Leona Kruczkowskiego i ja hi vam col·laborar amb ella el curs passat.

Vam començar el projecte al setembre i l'acabarem al juny. Cada mes fem una activitat diferent per als nostres companys de Polònia, els enviem les nostres feines mitjançant el portal d'e-Twinning i rebem les seves per poder-les mirar a classe.

Un cop per setmana, anem a l'aula d'anglès a treballar en el projecte. Utilitzem la pissarra digital, el canó, ordinadors portàtils i càmeres digitals per fer les nostres activitats i, quan fem videoconferències, utilitzem micròfon i una càmera web per veure'ns i poder parlar. Segons l'activitat, treballem individualment, per parelles o per grups. Nosaltres decidim o pactem de què parlarem i com farem les nostres presentacions.

FEM NOUS AMICS

L'escola està situada a Bytom, al sud de Polònia, a uns 100 quilòmetres de Cracòvia. És una escola molt gran i molt bonica: hi ha 30 aules, té tres plantes i tenen una pista nova a fora. Hi ha 300 alumnes, i comencen l'escola als 6-7 anys. A l'escola fan classes fins al migdia.

Durant els tres primers anys no canvien de classe ni de mestre/a. Tenen una classe per a cada àrea a partir del quart any i mestres diferents. Entre Primària i Secundària Superior fan tres anys de "Gymnazium" (la seva ESO).

Els alumnes amb qui fem el projecte són molt simpàtics i amables. Tenen una actitud molt positiva i són molt alegres. Els nostres companys de Bytom tenen entre 9 i 12 anys. Es barregen diferents classes (i nivells) i fan dos grups per fer el projecte, ja que nosaltres som dues classes de 23 i ells són uns 25-30 en total (uns 15 per grup).

Hem notat que el seu nivell d'anglès, tot i que alguns són més petits que nosaltres, és molt bo. La majoria tenen una pronunciació molt bona i són molt treballadors i responsables. Tenen molta iniciativa a l'hora de parlar. Es preocupen per nosaltres i per que el projecte surti bé.

La seva mestra, la Marcelina, és molt organitzada i treballadora. Ens tracta molt bé i sempre procura que tot surti perfecte. És molt riallera i simpàtica.

QUINES ACTIVITATS HEM FET?

En aquest apartat us explicarem les activitats que hem fet a e-Twinning.

Primer ens vam informar sobre l'escola de Polònia: on és, com és, com de lluny està... fins i tot vam veure quant de temps trigaríem a arribar-hi si anéssim en avió, cotxe o a peu!

Després vam fer-nos unes fotos per a una presentació digital on ens presentàvem i explicàvem com érem. Vam explicar on vivíem, què ens agrada fer, la nostra família, el nostre menjar preferit... Aquesta presentació digital la vam enviar per e-mail i la vam penjar al blog d'anglès de l'escola.

Més endavant, en grups, vam fer un treball on cada grup havia d'explicar un apartat diferent de l'escola: les classes i els espais compartits, les assignatures, els horaris, les festes i tradicions i els mestres i alumnes. També els hem explicat com és Castellar amb una presentació.

Ara estem dissenyant un logo per al nostre projecte d'e-Twinning i per a penjar-lo al blog. L'estem fent amb el Paint. El següent treball serà preparar una presentació digital i un vídeo sobre les nostres coses preferides (música, llibres, programes de televisió, pel·lícules, etc).

Els companys de Polònia ens van enviar la seva presentació i vam rebre uns detalls de Nadal. Ens va agradar molt rebre aquests detalls i per aquest motiu estem pensant preparar un altre regal per a ells.

UN MOMENT ESPECIAL

Una de les activitats que més ens ha agradat ha estat la videoconferència. Una videoconferència és una molt bona oportunitat per practicar la llengua anglesa en una situació real i sense pressions; en la qual passem una bona estona amb els nens i nenes d'una altra escola.

Tenim l'oportunitat de poder veure, en directe, nens i nenes, més o menys de la nostra edat, d'altres parts del món. També podem saber coses de la seva cultura i del seu dia a dia, com per exemple, que a Polònia, a l'hivern, neva moltíssim però dins de l'escola fa molta calor (van amb màniga curta).

Per fer una videoconferència posem les cadires com en un cinema i seiem, en grups, davant de la pissarra digital, esperant que la Marcelina, la mestra polonesa, truqui a la Carme, la nostra mestra.

Un grup de 4 alumnes es posa davant l'ordinador per poder parlar amb els nens i nenes de Polònia.

Aquest grup parla durant 7 o 8 minuts amb ells. Durant aquest temps es fan preguntes bàsiques, per saber com és la seva escola, com es diuen,... i després passa el següent grup i es continua amb les preguntes.

Mentrestant, la resta de la classe està escoltant i mirant la conversa per la pissarra digital. Quan nosaltres acabem, la Carme parla amb la Marcelina. Per finalitzar, ens posem tots davant l'ordinador i ens acomiadem.

Volem comentar que és molt interessant participar en aquest projecte!!! Volem donar les gràcies a la nostra mestra per fer possible aquesta activitat.

VALORACIÓ DEL PROJECTE

"My favourite activity is when we have the videoconferences. They are very funny. I like when our Polish friends tell us interesting facts about their country". Alan Rovira, Primary 6th B.

"I love when we participate in the videoconferences. I like speaking in English very much. I really like receiving presents from them (Christmas cards). My favourite activity is when we create our digital presentations for our Polish friends". Alba Torres, Primary 6th B.

"I love when we talk to our Polish friends, I like participating in videoconferences, it's my favourite activity. The best part is that we can speak English and meet new friends". Edgar Molina, Primary 6th A.

"Aquest projecte ens està donant l'oportunitat de posar en pràctica tot el que aprenem a la classe d'anglès, en un context real, familiar i còmode per a l'alumnat. D'altra banda, ens permet conèixer infants d'altres cultures, amb altres realitats socials. Hi ha un creixement de la motivació, sobretot, així com de l'autonomia i la iniciativa dels/de les nostres alumnes a mesura que anem fent les diferents activitats. Tots i totes estem aprenent moltíssim col·laborant amb l'alumnat de l'escola Podstawowa nr 46 im. Leona Kruczkowskiego i amb la Marcelina, la seva mestra. És un projecte excel·lent en tots els aspectes, realment tot el que ens està aportant és molt positiu". Carme Cubillas, mestra d'anglès.

<http://mestreplaangles.blogspot.com/es/p/primary-6th-e-twinning-project.html>

LA PLAÇA MESTRE ANYÉ

Escola Emili Carles Tolrà · Alumnes de 3r i 4t de Primària

La plaça Mestre Anyé i el camí escolar.

El camí escolar és el recorregut que fa un nen o una nena de casa seva fins a la seva l'escola. El camí escolar ha de ser un camí segur. Hi ha col·locades unes fletxes pel voltant de l'escola perquè sàpigues que cap allà hi ha l'escola i hi arribis pels llocs més segurs. L'Ajuntament ens va posar uns stops al terra perquè vigilem abans de creuar el carrer. Unes barres metàl·liques serveixen perquè no aparquin els cotxes a sobre les voreres. També ens van col·locar una piona al començament del carrer Josep Portabella. Una piona és un cilindre gruixut com un tronc que serveix per tancar el principi del carrer. Així no poden passar els cotxes des de les 8 del matí fins a les 5 de la tarda, mentre estem a classe.

Arreglar la plaça **Mestre Anyé** era el que ens faltava del camí escolar perquè era circular i tenia el perill de què si algun nen o nena creuava, et podien atropellar i per arribar-hi no hi havia pas zebra.

L'abans i el després de la plaça Mestre Anyé.

La plaça Mestre Anyé era una plaça petita i circular amb rajoles vermelles, una font metàl·lica també circular amb una aixeta al terra que, en pitjar-la amb el peu, feia rajalar l'aigua cap amunt. Era una font divertida i diferent. També tenia quatre bancs de fusta i quatre arbres. Feia de rotonda perquè els cotxes podien donar la volta. Està des de sempre al costat de l'escola Emili Carles-Tolrà i molts nens i nenes hi juguem quan arribem o sortim de l'escola. Nosaltres vam demanar canviar la plaça Mestre Anyé perquè per arribar a la plaça no podíem passar per cap pas de zebra ni cap semàfor. Molts cotxes aparcaven a la plaça o a prop seu i no ens deixaven veure els cotxes que venien. La plaça era com si fos de l'escola. Però com que era una rotonda, era perillós travessar i vam demanar que la canviessin. Ara ens agrada més la nova plaça perquè és més segura per anar-hi i per jugar.

L'Ajuntament ens va fer la plaça nova durant l'estiu i la tardor del 2014. Van desmuntar la plaça i van canviar la seva forma. Ara la vorera i la plaça s'han fusionat. Ara ja no és una rotonda. Han posat uns testos per plantar flors i una morera. Han enrajolat amb noves rajoles. Han canviat la font, els bancs i els llums. Han posat unes esferes de ciment perquè els cotxes no hi aparquin. Ara podem anar des de l'escola fins la plaça sense travessar el carrer. No ens agrada que els cotxes aparquin a la plaça. Sisplau, intenteu cuidar la plaça.

Qui era el mestre Anyé?

La placeta del costat de l'escola porta el nom d'un mestre d'escola que va venir a treballar a Castellar l'any 1875 quan tenia vint-i-nou anys. Va fer de mestre a l'Escola Pública Elemental de Nens que hi havia al carrer Nou durant 33 anys. L'any 1932 l'Ajuntament va decidir dedicar la plaça a la memòria d'aquest mestre.

Volem portar l'art a la plaça

Els nens i nenes de l'Emili volíem celebrar amb les famílies i els companys la nova plaça. Per això vam tenir la idea de posar la placeta més bonica i així tothom que volgués hi podria participar. Cada classe va treballar un artista o un tema i després vam decorar un tros de la plaça amb el tema que vam treballar. Al final hem vist que les obres d'art han quedat molt bé i la plaça ha quedat molt bonica. Quan miraves a dalt estava ple de colors amb les obres d'art de l'escola. Hi havia banderoles, pals i pinyes, cases modernistes i coses de papiroflèxia. Cada classe al seu racó del passadís va col·locar les seves obres d'art i va fer una explicació en una cartolina per explicar a tothom com ho havia fet.

Mesurem la plaça

Cada classe va anar amb el mestre o la mestra a mesurar el nostre espai amb una cinta mètrica per saber quant mesurava la plaça. Cada classe mesurava com sabia o com se li acudia; per exemple, els nens petits mesuraven amb caps de cartró o mesurant de diferents maneres amb pams, passes, peus. Així tots vam saber quant de fil necessitàvem per penjar les nostres obres d'art perquè la decoració que va fer l'escola estava penjada d'un fil de fanal a fanal.

L'art del cycle infantil

Els nens i nenes d'infantil han recollit elements de la natura: pals, pedres i fulles. Van fer diferents formes i després van decorar els pals, les pinyes, les pedres i fulles. Els van lligar amb fil i van plastificar les fulles. Aquest tipus d'art s'anomena **land art**.

L'art del cycle inicial

Els nens i nenes de primer han estudiat **Henry Matisse**. Henry Matisse primer era advocat i després va anar a París a estudiar Belles Arts. Matisse era conegut pel *collage* i pel *découpage*. A cada nen i nena li van donar una banderola: la van pintar i van enganxar papers de formes diferents.

Els nens i nenes de segon han treballat **Jackson Pollock**.

Aquest artista era d'Estats Units, va néixer a Cody a l'estat de Wyoming, va viure a Califòrnia i a Nova York. Va morir l'any 1956 en un accident de cotxe. Va conèixer els indis Navajos que el van inspirar en la seva pintura. També el van influenciar en Picasso i en Miró. Pollock pintava amb teles molt grans a terra. Ell no pensava que anava a pintar, es deixava portar pels moviments de la mà. Feia esquitxos, regalims amb pinzells, escombres o llençava pots de pintura. Les seves obres no tenien nom, els hi posava un número.

Els nens i nenes de 2n han fet un mural. L'han fet per grups amb esquitxos de diferents colors. Cada nen pintava el fons.

L'art del cicle mitjà

Els nens i nenes de 3r hem treballat el **modernisme** i la **papiroflèxia**. La papiroflèxia es l'art que es fa doblegant paper. Per saber què era el modernisme vam visitar les cases modernistes de Castellar. Vam aprendre que l'art modernista té sensació de moviment, elements florals i trencadís, que són trossos petits de ceràmica de diferents colors. Nosaltres, la classe de la papiroflèxia, vam fer un globus i un mòbil amb papiroflèxia. Després vam decorar-los fent el trencadís amb diferents trossos de paper.

A quart vam triar el **puntillisme** per fer les nostres obres d'art i decorar la plaça. Abans de començar vam mirar quadres d'altres pintors especialistes en el puntillisme: Paul Signac i Gorges Seurat. El puntillisme és una tècnica que es pot fer amb: retoladors, pintura, llapis, guixos, pinzells... És una tècnica de pintura que consisteix en posar punts de colors purs en lloc de fer pinzellades de colors barrejats. El que succeeix és que a certa distància del quadre la retina és la que produeix la barreja i sembla que els colors s'ajuntin i formin altres colors. Vam decidir penjar unes banderoles. Vam triar la forma de les banderoles votant. Va sortir la façana de l'escola de l'Emili Carles-Tolrà. Després cadascú va decorar les banderoles amb puntillisme per davant i per darrera. Per fer puntillisme s'ha de tenir paciència i no posar-se nerviós. Finalment vam penjar les banderoles al tros de la plaça que ens corresponia. Quan les vam despenjar les vam utilitzar per fer la tapa de l'àlbum.

L'art del cicle superior

Els nens i nenes de 5è i 6è han treballat les catedrals gòtiques. El gòtic és un art de l'Edat Mitjana. Són unes construccions molt altes per acostar-se a la llum. En aquell temps es van construir moltes esglésies. Els nens i nenes de 5è i 6è, per estudiar el gòtic, van anar a Barcelona a veure la Catedral i l'església de Santa Maria del Mar. Van descobrir que aquestes esglésies eren molt altes, de formes rectes i per aguantar les parets tenen contraforts. També tenen finestres amb vidres de colors. La finestra rodona de la façana es diu "rosassa". La forma de l'església és la d'una creu. A la classe van mirar imatges i van dibuixar les catedrals. Van fer primer una part i després van fer la simetria. Van doblegar el paper i van copiar-lo a l'altre costat. Un cop dibuixat ho van pintar amb colors pastel i amb aquarel·les. Per muntar-ho van agafar dos dibuixos i van fer un tub que s'aguantava per dins amb uns cartons i un fil per penjar.

El dia de la inauguració

Al matí vam anar a penjar les obres d'art amb una classe dels petits. També ens vam explicar com ho havíem fet: ells a nosaltres i nosaltres a ells. Com que estava molt amunt alguns pares ens van ajudar amb escales.

La plantada

El matí del divendres 5 de desembre del 2014 van venir dos jardineros de l'Ajuntament a ajudar-nos a plantar l'arbre i les jar-

dineres. Com que els de quart havíem visitat l'Ajuntament feia uns dies ens va tocar a nosaltres fer la plantada. Ara us explicarem com ho vam fer. Els jardineros portaven dos sacs enormes amb terra, per omplir un forat quadrat d'un metre de fons que havien fet a la plaça. Allí hi havien posat una morera. Tres grups van posar terra a la morera amb una pala, després quan l'arrel de l'arbre ja estava plena de terra ens van cridar per grups per trepitjar la terra i per últim el vam regar. Els altres tres grups van posar terra a les dues jardineres, després van plantar i regar les flors. Ara ja teníem una plaça amb plantes i una morera. Esperem que es faci molt gran i que les flors les cuideu força.

Gimcana de la tarda

A la tarda, tots els nenes i nenes de l'escola vam arribar a la classe. Ens van repartir 2 tiquets a cada un per berenar i ens van explicar com aniria la tarda. Després van venir les nostres famílies i vam anar a fer els diferents jocs. Al pati dels grans i a la plaça hi havia molts jocs: bitlles, saltar a la corda, joc de punteria, gomes per saltar, maquillatge per pintar-nos la cara. També podies imitar les obres d'art de l'artista que havia treballat cada classe.

A més del jocs al pati hi havia una taula on hi havia berenar. Hi havia diferents ingredients i podies escollir què menjar. Hi havia pa, colacao, sucre, oli, sal i llet condensada. Quan van ser les quatre va tocar el timbre i tothom va anar cap a la plaça per començar la inauguració.

Tots a la plaça

A la plaça hi havia una tarima i l'equip de so amb el micròfon preparat per fer el parlament. Dos nens de cada classe van pujar a dalt de l'escenari per llegir un escrit i inaugurar la plaça. Després l'Aniol, l'alumne més petit de l'escola, i la Mar, l'alumna més gran, van tallar una cinta per inaugurar la plaça.

Cantada

Per donar la benvinguda a la plaça vam interpretar la cançó "Jo vull jugar". Vam practicar la cançó amb la Gemma a l'hora de música. Van venir molts pares i mares de l'Emili. Vam cantar la cançó tots junts. Hi havia alguns pares que tenien el paper de la cançó i vam cantar tots junts. La lletra de la cançó estava canviada per explicar perquè estem tant contents de tenir la plaça nova. Tothom va aplaudir molt, es va acabar la inauguració i vam tornar cap a escola. Ara a jugar-hi!!!

Podeu escoltar la cançó i veure un vídeo a <http://emilimusica.blogspot.com.es/>

Us afegim la lletra de la cançó:

JO VULL JUGAR

Diuen que els nens i les nenes no podem pas decidir "pro" si obriu bé les orelles us diré què em passa a mi jo vull "nar" a la meva escola seguint un camí segur caminant i passejant per trobar-me amb els amics

Jo vull jugar, jo vull jugar
jo vull jugar tot el dia sense parar!

Ara ja tenim la plaça on tothom podrà jugar
pares, mares, avis i àvies podran seure i xerrar
tindrem arbres i floretes i un bon lloc per a "brenar"
sense cotxes que aparquin agafant el nostre espai

Jo vull jugar, jo vull jugar
jo vull jugar tot el dia sense parar!

Música: Guida Sellarés

Adaptació de la lletra: Gemma Jarque

OLOR DE TELERS

INS Castellar · Alumnes de 4t D

La història de Castellar del Vallès passa obligatòriament per entendre la transformació industrial produïda gràcies al sector tèxtil. La fàbrica Viuda de Josep Tolrà SA va ser un dels motors econòmics i socials del poble. A més resulta molt curiós i entenedor analitzar les similituds que té amb el model de colònies tèxtils catalanes de finals del segle XIX.

És per això que el nostre projecte d'estudiar les colònies tèxtils ens ha servit per posar en valor un seguit de temes com la revolució industrial a casa nostra, la importància que té la recuperació de la memòria oral, les dures condicions de vida i treball d'aquella època, la discriminació de les dones al món laboral, però sobretot acostar-nos una mica més a l'origen del nostre poble.

Tot va començar al mes de desembre quan vam anar a visitar la Colònia Vidal a Puig-Reig. Es tracta d'una colònia tèxtil de la comarca del Berguedà que mostra la realitat d'un moment històric important: la industrialització a Catalunya.

El so de la sirena de la fàbrica i el dels telers ens va resultar atordidor. Ens va cridar l'atenció com vivien els treballadors de la fàbrica: el seu horari, les condicions laborals, el sou, l'educació que rebien, la influència de l'església, el poder de l'amo, els habitatges... Vam recollir informació i vam fotografiar els diferents espais de la colònia. Amb aquest material visual vam elaborar, en grups petits, una presentació digital per resumir la vida a la colònia.

A continuació vam llegir el llibre *Olor de colònia*, de la Sílvia Alcántara, amb les professores de Llengua Catalana i Llengua Castellana. És una novel·la de ficció basada en la seva experiència a la Colònia Vidal. D'una banda trobem com a escenari una colònia tèxtil, i de l'altra, un univers poblat per personatges rics de matisos. La nostra visita a la colònia ens va ajudar a entendre millor el contingut de la història.

Per completar la lectura del llibre vam visualitzar la minisèrie coproduïda per TV3 i Diagonal, dirigida per Lluís M. Güell i basada en la novel·la de la Sílvia Alcántara. De seguida vam detectar diferències entre el llibre i la minisèrie. Per exemple: a la producció audiovisual prescindeixen de situacions i de detalls, però introdueixen elements nous per mantenir la intriga.

Amb el professor de Ciències Socials vam continuar el projecte llegint i treballant extractes del llibre *El silenci dels telers* de la historiadora Assumpta Montellà. El llibre recull les vivències de dones que van viure i van treballar a colònies tèxtils de Catalunya. El poema "Elionor" de Miquel Martí i Pol, que trobem a l'inici del llibre, resumeix molt bé la vida d'aquestes

dones. Vam veure que les diferents generacions repetien la mateixa història i que les dones entraven en contradiccions perquè, d'una banda, guardaven un bon record del seu pas per la colònia però, de l'altra, prenién consciència que aquella vida havia tingut una part injusta i cruel.

La part que més ens va entusiasmar va ser l'elaboració d'un documental sobre les colònies tèxtils. Vam repartir 4 temes en diferents grups: les fonts d'energia, el procés tèxtil, les condicions laborals i la vida a la colònia. En primer lloc, vam buscar informació i vam redactar el guió. Després, vam realitzar la gravació amb àudio de les explicacions. Tot seguit, vam buscar imatges que es corresponguessin amb les dades proporcionades. I finalment, vam treballar en el muntatge del vídeo. El documental es va projectar a la sala d'actes del Mirador de Castellar del Vallès, aprofitant la trobada amb les dues escriptores dels llibres estudiats. Ens vam sentir orgullosos del treball realitzat entre tots.

El dilluns 23 de febrer, vam viure aquesta trobada amb la Sílvia Alcántara i l'Assumpta Montellà. Nosaltres mateixos vam presentar l'acte, a les escriptores i vam formular una sèrie de preguntes a les convidades. L'acte va començar amb el recital de dos poemes amb acompanyament de guitarra. La presència de la Sílvia i l'Assumpta ens va servir per conèixer el procés de redacció d'una novel·la i d'un recull d'experiències. El testimoni de la Sílvia sobre la seva experiència personal a la colònia que nosaltres havíem visitat no ens va deixar indiferents. I l'Assumpta ens va fer veure que les condicions laborals de les dones continuen sent diferents a les dels homes.

En conclusió, hem après a valorar tot el que tenim a l'actualitat perquè hem conegut les dures condicions de vida i de treball que hi havia fa uns anys. Hem reflexionat sobre com d'important és poder estudiar i dedicar-te en un futur al que t'agrada fer. Som uns privilegiats!

